Dosarul nr. 2i-547-1/23

H O T Ă R Î R E
În numele legii

15 iulie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
Instanţa de insolvabilitate compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Arhip Alexandru
grefier Aculov Vladlena

a examinat în ședință publică cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „RECWASTE” în procedura simplificată a falimentului, Șeremet Vasile împotriva lui***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei,

a c o n s t a t a t:

În procedura Judecătoriei Chișinău (sediul central) se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința societății cu răspundere limitată „RECWASTE” în procedură simplificată falimentului (în continuare – S.R.L. „RECWASTE”).

La data de 19 septembrie 2024, lichidatorul S.R.L. „RECWASTE” în procedura simplificată a falimentului, Șeremet Vasile a depus cerere împotriva lui***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei de 115 026,13 lei. Ulterior aceasta fiind completată prin cererea de concretizare din 28 mai 2025.

În motivarea acesteia a invocat că, potrivit tabelului definitiv al creanțelor din 29 decembrie 2023, datoriile S.R.L. „RECWASTE” față de creditorii săi constituie în total suma de 115 026,13 lei. Având în vedere că debitorul nu dispune de bunuri care ar putea fi valorificate în vederea stingerii creanțelor validate, iar pe conturile bancare lipsesc mijloace financiare, unica modalitate de stingere a creanțelor creditorilor este atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului.

Enunță că, potrivit informației eliberată de Agenția Servicii Publice, Departamentul de înregistrare și licențiere a unităților de drept, administrator și asociat unic al debitorului este înregistrat *****, iar contabil-șef al întreprinderii figurează *****.

Un prim temei de atragere la răspundere subsidiară îl reprezintă cel stipulat la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, adică nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14. În acest sens constată că, incapacitatea de plată a debitorului a apărut la 23 aprilie 2021, momentul când a intrat în vigoare titlul executoriu nr. 2c-3544/20 emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 martie 2021, prin care s-a dispus încasarea din contul S.R.L. „RECWASTE” în beneficiul Penitenciarului nr. 15 – Cricova suma de 21 085,29 lei cu titlu de datorie. Iar dificultățile financiare a societății debitoare a apărut anterior datei nominalizate, fapt confirmat prin extrasele din conturile bancare.

Notează că, odată cu apariția incapacității de plată, pârâții urmau să depună până la data de 24 mai 2021 cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate. În mod neîntemeiat, pârâții au omis termenul prevăzut de lege în acest sens, iar cererea introductivă față de S.R.L. „RECWASTE" a fost depusă de directorul Penitenciarului nr. 15 – Cricova, Morozan Ghenadie la data de 21 iulie 2023. Corespunzător, în condițiile în care obligația enunțată nu a fost executată, aceștia urmează să poarte răspundere pentru toate sumele apărute după expirarea termenului de 30 zile prevăzut de lege.

Alte temeiuri de atragere la răspundere subsidiară invocate în cererea de completare sunt cele stipulate la art. 248 alin. (1) lit. a) și b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, adică folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

În acest sens lichidatorul Șeremet Vasile a menționat faptul că, potrivit datelor Serviciului Fiscal de Stat, debitorul începând cu anul 2018 a desfășurat activitate, însă în registrul livrărilor și a procurărilor nu sunt înregistrate facturi de livrare a bunurilor sau a produselor. Sunt înregistrate doar facturi prin care debitorul a procurat bunuri, care cu certitudine n-au fost utilizate în interesul debitorului. Astfel, potrivit informației din registru s-au procurat preponderent servicii de telecomunicații (S.A. „MOLDCELL", Î.M. „ORANGE" S.A., servicii de internet, combustibil, servicii oferite de S.R.L. „Jolly Alon". Din 376 de facturi înregistrate, doar 202 n-au fost anulate (în total fără TVA – 466 763,53 lei). Respectivele facturi datează inclusiv cu perioada când debitorul nu avea rulaj economic pe conturile bancare, fapt ce denotă că din numele debitorului cu mijloace financiare în numerar au fost procurate bunuri și servicii în interes personal.

Susține că circumstanțele descrise *supra* fac pasibili pârâții de a fi atrași la răspundere subsidiară și pentru desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului.

Temei de atragere la răspundere subsidiară a pârâților este și faptul dispunerii continuării activității a debitorului ce îl duce în mod vădit la incapacitate de plată, prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012. În pofida faptului că incapacitatea de plată a survenit încă la data de 23 aprilie 2021, pârâta ***** în calitatea sa de administrator a admis tacit activitatea debitorului.

Concluzionează că datorită încălcării de către membrii organelor de conducere ale debitorului a obligațiilor de monitorizare a stării economico-financiare a societății comerciale și de realizare a măsurilor de acoperire a creanțelor creditorilor, întreprinderea a intrat în incapacitate de plată și chiar s-a supraîndatorat.

Un alt temei de atragere a pârâților la răspundere subsidiară îl reprezintă cel stipulat la art. 248 alin. (1) lit. e) și art. 27 alin. (3), (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, adică ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire.

Notează că, în temeiul normelor legale în vigoare, pârâții au fost obligați să prezinte administratorului provizoriu/lichidatorului documentele solicitate aferente activității economice, inclusiv și documentele de evidență contabilă, obligațiune care nu a fost respectată. Circumstanța în cauză a fost constatată și în rapoartele de activitate depuse de către lichidator.

Subliniază că, în cazul nepredării documentelor contabile către administratorul provizoriu sau lichidator, atât culpa, cât și legătura de cauzalitate între faptă și prejudiciu se prezumă. Or, în condițiile în care pârâții nu au predat documentele contabile ale debitorului insolvabil în termenul prevăzut de lege, se prezumă că nu s-a ținut contabilitatea societății. Nepredând actele

financiar-contabile nu se poate stabili dacă a fost ținută contabilitatea în conformitate cu legea sau dacă au dispărut anumite documente contabile, iar sarcina probei faptului pozitiv se incubă pârâților. Nepredarea actelor contabile prezumă că contabilitatea nu a fost ținută în conformitate cu legea, ceea ce că dreptul să se prezume și că fapta a cauzat intrarea debitorului în insolvență.

Pârâții au fost notificați de către lichidator cu privire la transmiterea actelor contabile ale debitorului. Deși au recepționat ordinul emis în acest sens, fapt confirmat prin avizele de recepție, acesta a rămas fără executare.

Reclamantul conchide că, la caz, sunt întrunite cumulativ condițiile atragerii la răspundere subsidiară a pârâților, membri ai organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „RECWASTE", întrucât aceștia au comis faptele ilicite imputate, există prejudiciu, există legătura de cauzalitate între faptele ilicite și prejudiciu.

Evidențiază că, ***** – în calitate de administrator al debitorului a încălcat prevederile statutului societății, nu a dat dovadă de diligență și loialitate în gestionarea întreprinderii, nu a asigurat ținerea contabilității debitorului, nu a depus cerere introductivă în corespundere cu prevederile legii, ceea ce o face pasibil atragerii la răspundere materială pentru prejudiciile aduse societății, care constituie totalul creanțelor validate. De asemenea, și contabilul societății – ***** urmează să fie atras la răspundere materială, reieșind din calitatea acestuia de angajat al debitorului și persoană responsabilă de corectitudinea contabilității.

În temeiul celor expuse, solicită:

1. Tragerea la răspundere patrimonială subsidiară a pârâților, membri ai organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „RECWASTE", în persoana administratorului statutar ***** și contabilului *****;

2. Dispunerea încasării de la administratorul statutar al S.R.L. „RECWASTE" – ***** și contabilului ***** a sumei totale a creanțelor validate și nestinse în sumă totală de 115 026,13 lei.

În ședința de judecată, Șeremet Corina acționând în interesele lichidatorului S.R.L. „RECWASTE", Șeremet Vasile a susținut cererea depusă inițial, precum și cererea suplimentară înaintată ulterior, solicitând admiterea integrală a pretențiilor formulate.

*În ședința de judecată, ***** și ***** –* citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu s-au prezentat și nu au comunicat instanței motivele neprezentării (f.d. 46-47; 56-61; 68-69; 78-79; 113-114; citație publicată în Ziarul de Gardă – f.d. 107;115).

Audiind explicațiile participanților la proces, studiind actele cauzei, apreciind probele și înscrisurile administrate în raport cu prevederile legale pertinente, instanța de insolvabilitate consideră necesar să admită cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „RECWASTE" în procedura simplificată a falimentului, Șeremet Vasile împotriva lui** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei, din considerentele ce succed.***

În ședința de judecată s-a constatat și din actele cauzei rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 25 octombrie 2023, s-a constatat insolvabilitatea, s-a inițiat procedura simplificată a falimentului față de S.R.L. „RECWASTE", s-a ridicat dreptul Olesei Iovu de la administrarea debitorului, s-a desemnat în calitate de lichidator administratorul autorizat Șeremet Vasile, deținător al autorizației nr. 82 din 14 ianuarie 2015, eliberată de Ministerul Justiției.

Invocând lipsa masei debitoare din contul căreia să fie satisfăcute creanțele validate împotriva patrimoniului societății debitoare, la data de 19 septembrie 2024, lichidatorul S.R.L. „RECWASTE" – Șeremet Vasile a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a

membrilor organelor de conducere ale societății. Ulterior aceasta fiind completată prin cererea de concretizare din 28 mai 2025. În final, reclamantul a solicitat tragerea la răspundere patrimonială subsidiară a pârâților, membri ai organelor de conducere ale debitorului S.R.L. „RECWASTE”, în persoana administratorului statutar ***** și a contabilului *****; precum și dispunerea încasării din contul acestora în mod solidar a sumei totale a creanțelor validate și nestinse în sumă de 115 026,13 lei.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvabilităţii debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicaţii obligatorii pentru debitor ori care pot influenţa în alt mod acţiunile debitorului (insolvabilitate intenţionată), aceştia poartă răspundere subsidiară solidară faţă de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanţelor creditorilor.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfăşoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei ţărăneşti (de fermier), administratorii societăţilor comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Totodată, conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, la cererea administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanţa de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere şi/sau de supraveghere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acţiuni:

a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;

b) desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;

c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului şi/sau deturnarea (ascunderea) unei părţi din activul debitorului;

d) procurarea de fonduri pentru debitor la preţuri exagerate;

e) ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;

f) dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăţilor, de a se plăti cu preferinţă unui creditor în dauna celorlalţi creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Instanța remarcă că, prin art. 15 alin. (1), art. 247-248 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, legiuitorul stabilește și reglementează posibilitatea tragerii la răspundere subsidiară a persoanelor culpabile de apariția stării de insolvabilitate a debitorului, determină cercul persoanelor în privința cărora o asemenea răspundere poate fi aplicată, precum și stabilește perioada pentru care o atare formă a răspunderii operează. În concret, răspunderea specială este angajată în raport cu persoanele care deţineau funcţiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deţinut aceste funcţii pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului. Or, odată cu intentarea procedurii de insolvabilitate,

membrii organelor de conducere sunt înlăturați de la administrarea și gestionarea debitorului, neavând posibilitate să mai comită careva acțiuni ce ar afecta negativ starea financiară a acestuia.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 59 alin. (1) din Codul de procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pîrît) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

Potrivit informației despre contribuabil anexată la acțiunea depusă de reclamant, începând cu data de 05 iulie 2013 și până în prezent, în calitate de director al S.R.L. „RECWASTE" figurează *****, iar în calitate de contabil este înregistrată *****.

Corespunzător, instanța determină că, pârâții în mod just au fost identificați de către reclamant ca subiecți al raportului juridic litigios, deoarece pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului de insolvabilitate în privința societății debitoare aceștia au exercitat funcțiile de administrator statutar și contabil – adică sunt membri ai organelor de conducere ale debitorului, în sensul art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Cu referire nemijlocită la motivele de fapt și temeiurile de drept invocate de lichidator la depunerea prezentei acțiuni, se menționează următoarele.

Răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului reprezintă o formă specială a răspunderii delictuale civile, care poate fi angajată față de anumite persoane în rezultatul încălcării unor obligații legale cu caracter patrimonial, prin obligarea acestora la suportarea datoriilor persoanei insolvabile.

Conform art. 1998 alin. (1) din Codul civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Reieșind din sensul normelor legale precitate se denotă că, legislația civilă statuează vizavi de apariția obligației de reparare a prejudiciilor cauzate urmare a unei fapte ilicite. Norma generală în baza căreia se realizează acest fapt este cuprinsă în art. 1998 din Codul civil și impune întrunirea următoarelor elemente ale delictului civil: prejudiciul cauzat, fapta ilicită, legătura cauzală dintre prejudiciu și fapta ilicită, vinovăția.

În materia prejudiciului, deponentul cererii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a invocat existența acestuia ca fiind în sumă totală de 115 026,13 lei, care reprezintă suma totală a creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate al S.R.L. „RECWASTE", ce nu pot fi stinse din motivul lipsei masei debitoare. Circumstanțele enunțate sunt confirmate prin tabelele definitive a creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului debitorului prezentate de lichidator.

În materia faptelor ilicite ca temei de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale debitorului, prin cererea depusă inițial și cererea de concretizare, lichidatorul Șeremet Vasile a invocat întrunirea circumstanțelor prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. a), b), e), f), h) și art. 27 alin. (3), (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, adică:

- folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- desfăşurarea unei activităţi comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- neprezentarea informațiilor și documentelor solicitate de administratorul provizoriu/ lichidator cu privire la activitatea şi la patrimoniul debitorului, precum şi a documentelor activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă;

- ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire;
- dispunerea continuării unei activităţi a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;
- nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. a) și b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În sensul legii, prin folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal poate fi înțeleasă săvârșirea acelor fapte ilicite, prin care se deturnează utilizarea bunurilor și fondurilor bănești ale societăţii de la scopul lor firesc, într-o utilizare frauduloasă, respectiv în interes propriu sau în interesul unei terţe persoane.

Iar prin desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului se poate înțelege săvârșirea acelor fapte ilicite prin care patrimoniul debitorului este folosit în scopul obținerii de beneficii în interes propriu de către pârâți, dar nu în interesul debitorului.

Prin acțiunea depusă și argumentele expuse, reclamantul a menționat că pârâții au admis folosirea bunurilor în interes personal și au desfășurat activitatea în interes personal sub acoperirea debitorului prin faptul că, pe parcursul anilor din numele S.R.L. „RECWASTE” au fost efectuate procurări sistematice de bunuri și servicii (servicii de telecomunicații, internet, combustibil, servicii hoteliere prestate de S.R.L. „Jolly Alon” etc.), reflectate în 202 de facturi fiscale valide, în condițiile în care debitorul nu a înregistrat livrări de bunuri sau servicii și nu a avut rulaj economic în conturile bancare. Astfel, se relevă un dezechilibru evident între volumul cheltuielilor asumate pe seama societății și inexistența unor venituri declarate ori a unei activități comerciale reale, ceea ce permite a se concluziona că bunurile și serviciile procurate nu au fost destinate activității debitorului, ci au fost utilizate în interesul personal al membrilor organelor de conducere a debitorului.

Potrivit statutului S.R.L. „RECWASTE”, respectiva societate s-a constituit în scopul exercitării oricărei activități lucrative neinterzise de lege ce prevede fabricarea producției, executarea lucrărilor și prestarea serviciilor, desfășurată în mod independent, din propria inițiativă, din numele societății, pe riscul propriu și sub răspunderea sa patrimonială de către organele ei, cu scopul de a asigura o sursă permanentă de venituri.

Potrivit circumstanțelor expuse de reclamant și înscrisurilor anexate, în perioada 05.07.2013-09.02.2018, debitorul nu înregistrează livrări pe facturile fiscale efectuate de toate tipurile de întreprinderi TVAFACT (06) și TVA12. Însă, pentru aceeași perioadă, S.R.L. „RECWASTE” înregistrează procurări pe facturi fiscale efectuate de toate tipurile de întreprinderi TVA12, ultima factură fiind eliberată la 09 februarie 2018 (nr. 1292902 AAD). Total înregistrări sunt 376 dintre care 202 sunt înregistrări neanulate, iar valoarea totală din factura livrării fără TVA este de 466 763,53 lei.

Instanța apreciază că, aceste circumstanțe nu sunt suficiente pentru a conchide vizavi de desfășurarea de către membrii organelor de conducere ale S.R.L. „RECWASTE” a unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului precum și folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal. Instanța evidențiază că, deși au fost efectuate numeroase procurări, până la intentarea procesului de insolvabilitate, lipsesc probe care să ateste că procurările efectuate în numele S.R.L. „RECWASTE” au fost utilizate în circuitul comercial de către sau în interesul propriu al pârâților.

Prin urmare, fapta prevăzută la art. 248 alin. (1) lit. a) și b) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 nu se reține ca fiind săvârșită de către Vadim Oleinic și Olesea Iovu.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 27 alin. (3), (4) și art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

În partea acestor temeiuri legale de atragere la răspundere subsidiară, lichidatorul societății debitoare a notat că pârâții au fost notificați de către lichidator cu privire la transmiterea actelor contabile ale debitorului, însă respectiva obligație nu a fost executată. În condițiile în care pârâții nu au predat documentele contabile ale debitorului insolvabil în termenul prevăzut de lege, se prezumă că nu s-a ținut contabilitatea societății, ceea ce a cauzat și intrarea debitorului în insolvență.

Conform art. 27 alin. (3), (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul are obligaţia de a transmite administratorului provizoriu, în cel mult 3 zile lucrătoare de la cerere, informaţiile solicitate de acesta, apreciate ca fiind necesare, cu privire la activitatea şi la patrimoniul său, precum şi documentele activităţii economice şi documentele de evidenţă contabilă care vor fi reţinute de administratorul provizoriu spre documentare. În cazul în care informaţiile şi documentele prevăzute la alin. (3 nu sînt prezentate de către membrii organelor de conducere ale debitorului, aceştia vor fi traşi la răspundere patrimonială subsidiară şi/sau penală, sau contravenţională, în modul stabilit de lege, iar administratorul provizoriu desemnat va reconstitui, în măsura posibilităţilor, informaţiile şi/sau documentele, cheltuielile urmînd a fi încasate din contul persoanelor culpabile.

Totodată, în sensul art. 248 alin. (1) din Lege, membrii organelor de conducere ale debitorului pot fi atrași la răspundere subsidiară în cazul în care au săvârșit fapta de ţinere a unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi au contribuit la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, care a cauzat insolvabilitatea debitorului.

Se menționează că, prin ţinerea unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, pot fi înțelese faptele (acțiuni sau inacțiuni) care încalcă reglementările contabile în vigoare – reglementări care conțin dispoziții exprese în privința cerințelor unice şi a mecanismului de reglementare a contabilităţii şi raportării financiare în Republica Moldova.

Astfel, înscrisurile anexate la dosar confirmă că prin notificarea din 25 octombrie 2023 adresată S.R.L. „RECWASTE”, lui *****, administratorul autorizat Șeremet Vasile a solicitat transmiterea actelor de constituire ale întreprinderii, ștampila și toată evidența contabilă. Atât notificarea menționată, hotărârea cu privire la intentarea procesului de insolvabilitate, cât și ordinul nr. 2 din 25 octombrie 2023 cu privire la transmiterea documentației financiar-contabile (în care sunt enumerate exhaustiv actele ce urmau să fie transmise) au fost recepționate de către pârâta *****, fapt confirmat prin data și semnătura aplicate de către ultima pe avizul de recepție recomandat la 05 decembrie 2023 (f.d.34). Totuși, ultima nu au executat obligațiile legale în privința căreia a fost sesizată. Cu referire la pârâtul *****, respectiva notificare a fost restituită cu mențiunea „nereclamat” (f.d.37).

Totodată, notificarea din 24 iulie 2023 adresată S.R.L. „RECWASTE”, a fost recepționată la data de 22 august 2023, fapt confirmat prin data și semnătura aplicată pe avizul de recepție (f.d.31).

Reieșind din cele constatate, instanța stabilește cu certitudine că membrii organelor de conducere nu au prezentat informațiile și documentele solicitate de administratorul provizoriu/ lichidator cu privire la activitatea și la patrimoniul debitorului, precum nici documentele

activității economice și documentele de evidență contabilă. De asemenea, lipsa oricăror documente contabile și de constituire incubă și fapta de contribuire la dispariția acestora.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În condițiile în care faptele care rezultă din înscrisurile prezentate de către reclamant nu au fost combătute de către pârâți, instanța va da apreciere argumentelor invocate în această materie de lichidatorul societății insolvabile.

Se denotă că reclamantul în mod just a imputat săvârșirea faptelor prevăzute la art. 27 alin. (3), (4) și art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 atât administratorului *****, cât și contabilului *****. Or, conform art. 72 alin. (4) din Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, administratorul asigură ţinerea contabilităţii societăţii, precum şi a registrelor societăţii prevăzute de lege şi de statut, şi informează asociaţii cu privire la starea de lucruri şi la gestiunea societăţii.

Conform art. 13 alin. (1) lit. a) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, răspunderea pentru ţinerea contabilităţii şi raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată.

Legislația citată stipulează expres obligația administratorului de asigurare a ținerii contabilității societății, iar acțiunea propriu-zisă de ţinere a contabilităţii urma să fie realizată de către contabil. Mai mult, răspunderea solidară a ambilor subiecți este prevăzută expres prin art. 248 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dat fiind faptul că administratorul și contabilul fac parte din membrii organelor de conducere ale debitorului, în accepțiunea art. 247 din Lege.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, lichidatorul Șeremet Vasile a menționat că incapacitatea de plată a debitorului a survenit la 23 aprilie 2021, dată când a intrat în vigoare titlul executoriu emis în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 22 martie 2021 privind încasarea din contul S.R.L. „RECWASTE” în beneficiul Penitenciarului nr. 15 – Cricova a sumei de 21 085,29 lei cu titlu de datorie. Respectiv, pârâții urmau să depună până la data de 24 mai 2021 cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate, termen care a fost omis.

Conform art. 10 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existenţa unui temei general sau special. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanţele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activităţii lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10. Debitorul este obligat să depună cerere introductivă şi în cazul în care:

a) executarea integrală a creanţelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadenţă a creanţelor celorlalţi creditori;

b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanţele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) şi la

art. 10 alin. (2). Dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile şi în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislaţia în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociaţii cu răspundere nelimitată şi lichidatorii debitorului răspund subsidiar în faţa creditorilor pentru obligaţiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sînt trase la răspundere contravențională în conformitate cu legea.

Instanța accentuează că, potrivit art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat de la apariția unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 10 din Lege, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii acestora.

Respectiv, în vederea determinării începerii curgerii termenului de depunere a cererii introductive, este necesar pentru început de a fi stabilit momentul survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate în raport cu persoana debitorului sub forma incapacității de plată.

Conform art. 2 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este definită ca fiind – situaţie financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a-și executa obligaţiile pecuniare scadente, inclusiv obligaţiile fiscale. Incapacitatea de plată este, de regulă, prezumată în cazul în care debitorul a încetat să efectueze plăţi.

Reieșind din natura temeiului juridic de atragere la răspundere subsidiară a pârâtului instanța evidențiază că, incapacitatea de plată invocată urmează să fie demonstrată prin probe precum: extras din contul bancar curent al debitorului, alte înscrisuri din care rezultă incapacitatea de executare a obligațiilor pecuniare încetarea efectuării de plăți de către debitor, etc. În context se reiterează importanța stabilirii fără echivoc a momentului survenirii incapacității de plată a debitorului, deoarece, reieșind din sensul art. 14 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, obligația debitorului să depună cerere introductivă devine scadentă imediat momentului survenirii temeiului de intentare a procesului de insolvabilitate și continuă să poarte același caracter pe parcursul a 30 de zile din data survenirii temeiurilor indicate în articol la alin. (2) şi la art. 10 alin. (2).

Prin cererea cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, lichidatorul contul S.R.L. „RECWASTE” Șeremet Vasile a reliefat că, administratorul statutar cunoștea situația financiară precară a debitorului și persistența neexecutării obligațiilor, dar nu a depus cererea introductivă fapt confirmat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 2c-3544/20 din 22.03.2021, prin care s-a dispus încasarea din contul S.R.L. „RECWASTE” în beneficiul Penitenciarului nr. 15 – Cricova a sumei de 21 085,29 lei cu titlu de datorie.

Instanța de judecată menționează faptul că, deși prin hotărârea de intentare a procesului de insolvabilitate a S.R.L. „RECWASTE” s-a constatat existența incapacității de plată a debitorului la data respectivă, din materialele cauzei nu rezultă administrarea unor probe certe care să ateste, în mod neechivoc, că această stare de incapacitate de plată a survenit anterior datei intentării procesului, respectiv la 23 aprilie 2021, așa cum susține lichidatorul. Or, lichidatorul a raportat momentul survenirii incapacității de plată la recunoașterea datoriei față de Penitenciarul nr. 15 – Cricova la 22.03.2021 și la neexecutarea ulterioară a acesteia, însă n-au fost administrate suficiente probe care să demonstreze, în mod neechivoc, încetarea plăților de către debitor în ansamblul raporturilor sale obligaționale și imposibilitatea obiectivă de executare a obligațiilor pecuniare scadente.

Totodată, instanța reține că, în speță, lichidatorul nu a individualizat și nu a delimitat creanțele apărute după expirarea termenului în care pârâta se presupune că urmau să execute obligația de depunere a cererii introductive, incluzând în suma prejudiciului pretins toate

creanțele validate în cadrul procesului de insolvabilitate al S.R.L. „RECWASTE” și neacoperite de masa debitoare. Or, persoana culpabilă nu poate fi atras la răspundere, decât pentru fapte care nu reprezintă consecința directă și certă a prejudiciului pretins.

Astfel, simpla invocare de către lichidator a incapacității de plată a debitorului survenită la 23 aprilie 2021 prin sine însăși nu este susceptibilă să demonstreze incapacitatea de plată a S.R.L. „RECWASTE”, precum și obligația debitorului de a înainta cererea introductivă. Or, survenirea temeiului general de intentarea a procesului de insolvabilitate poate fi determinat doar în coraport cu starea financiară generală a societății comerciale, existența sau lipsa bunurilor mobile şi imobile, a rulajelor financiare pe conturile bancare deținute, precum și alte date care descriu tabloul patrimonial al debitorului la data indicată.

Însă, totalitatea circumstanțelor descrise nu au fost elucidate de către reclamant și nici nu pot fi stabilite de instanță în baza probelor prezentate. Astfel se evidențiază că, în executarea obligației de a dovedi circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale - obligație ce se incubă reclamantului prin prisma art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, lichidatorul S.R.L. „RECWASTE” Șeremet Vasile s-a rezumat la invocarea și prezentarea unui probatoriu redus, care este insuficient în confirmarea argumentelor invocate.

În consecință, instanța constată neîntrunirea temeiului de atragere la răspundere subsidiară a pârâților prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. h) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Cu referire la temeiul prevăzut la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, reclamantul menționează că debitorul și-a continuat activitatea și după momentul survenirii incapacității de plată, și anume pârâta ***** în calitatea sa de administrator a admis tacit activitatea debitorului. Or, prin încălcarea obligațiilor de monitorizare a situației patrimoniale a societății și de întreprindere a măsurilor necesare pentru acoperirea creanțelor creditorilor, membrii organelor de conducere ar fi permis continuarea unei activități care a condus întreprinderea nu doar la incapacitate de plată, ci și la supraîndatorare.

Instanța relevă că, în sensul art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată presupune administrarea unor probe care să demonstreze existența unei activități efective a pârâților după momentul survenirii incapacității de plată, asumarea de noi obligații sau cheltuieli în lipsa posibilităților reale de onorare a acestora, precum și caracterul previzibil al consecințelor negative asupra patrimoniului debitorului.

Însă, în speță, reclamantul s-a limitat la afirmații generale privind „continuarea activității” și „supraîndatorarea” debitorului, fără a prezenta probe pertinente și concludente care să demonstreze apariția noilor obligații pecuniare după data pretinsei incapacități de plată, nu a demonstrat raportul de cauzalitate dintre această pretinsă activitate și pasivul concret constatat în tabelul definitiv al creanțelor, precum și din materialele cauzei nu rezultă în mod clar natura și întinderea activităților desfășurate de către pârâți în modul invocat.

În aceste condiții, având în vedere sarcina probei ce se incumbă reclamantului potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța reține că acesta nu a administrat un probatoriu suficient pentru a stabili îndeplinirea cumulativă a elementelor faptei ilicite prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. f) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și, respectiv, nici legătura de cauzalitate dintre pretinsa continuare nejustificată a activității și pasivul debitorului.

Prin urmare, temeiul de atragere la răspundere subsidiară analizat în prezenta secțiune nu este imputabil pârâților.

Întrucât prin cele expuse instanța a conchis în privința încălcării unor obligații legale de către pârâți, care se circumscriu în faptele stabilite de legiuitor în art. 27 alin. (3), (4) și art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, urmează să fie stabilită existența sau lipsa legăturii cauzale dintre prejudiciu și faptele ilicite și vinovăția pârâților, în vederea concluzionării vizavi de posibilitatea antrenării răspunderii în raport cu membrii organelor de conducere ale S.R.L. „RECWASTE”.

Conform art. 2022 alin. (1) din Codul civil, se consideră că persoana a cauzat prejudiciul dacă el constituie consecința faptei acelei persoane ori consecința izvorului de pericol pentru care acea persoană răspunde conform legii.

Conform art. 20 alin. (1)-(3) din Codul civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței. Fapta este săvîrșită cu intenție dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-a dorit sau a admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări. Fapta este săvîrșită din imprudență (din culpă) dacă persoana care a săvîrșit-o fie își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar a considerat în mod ușuratic că ele pot fi evitate, fie nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Astfel, prezența legăturii cauzale dintre prejudiciu și fapta ilicită ajustată la speța dedusă judecății presupune stabilirea în ce măsură acțiunile prevăzute la art. 248 alin. (1) lit. e) art. 27 alin. (3), (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 imputate pârâților, în privința cărora instanța a concluzionat că au fost săvârșite, au cauzat insolvabilitatea S.R.L. „RECWASTE”.

Astfel, la caz instanța atestă că, este prezentă legătura cauzală dintre prejudiciu - creanțele creditorilor validați conform tabelului definitiv și fapt ilicită - neexecutarea obligațiilor prevăzute la art. 27 alin. (3), (4) și art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, acțiuni imputate pârâților în privința cărora instanța a concluzionat că au fost săvârșite și care au generat neexecutarea creanțelor creditorilor împotriva patrimoniului S.R.L. „RECWASTE”, motiv pentru care se impune compensarea acestora din contul propriului patrimoniu al lui*****.

Vizavi de vinovăție – ca element obligatoriu pentru antrenarea răspunderii subsidiare, se relevă că, vinovăția, în acest context, nu este doar o simplă neglijență, ci presupune conștientizarea de către administratorul statutar și contabilul societății debitoare a consecințelor negative ale inacțiunilor sale și acceptarea acestora, fie explicit (intenție), fie implicit (culpa). Astfel, având în vedere funcția și nivelul de instruire al administratorului și contabilului, ultimii trebuiau să prevadă și să evite consecințele prejudiciabile, iar omisiunea/inacțiunea acestora de neexecutare a obligațiilor stabilite de lege, justifică atragerea răspunderii patrimoniale subsidiare în modul descris *supra*.

Sintetizând cele expuse se conchide că prezenta cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului este întemeiată și urmează să fie admisă, cu încasarea din contul lui***** în beneficiul S.R.L. „RECWASTE”, în procedura simplificată a falimentului suma de 115026,13 lei cu titlu de compensare a datoriilor debitorului și suma de 200 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Soluționând chestiunea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța remarcă că la depunerea acțiunii (19 septembrie 2024), a fost amânată plata taxei de stat de către reclamant, în

temeiul art. 86 alin. (2) din Codul de procedură civilă. Astfel, instanța va dispune încasarea din contul lui***** în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 4000,75 lei.

În conformitate cu art. 5 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, conform prevederilor art. 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de insolvabilitate,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite cererea depusă de lichidatorul societății cu răspundere limitată „RECWASTE” în procedura simplificată a falimentului, Șeremet Vasile împotriva lui***** cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea sumei.

Se atrage la răspundere subsidiară și se încasează în mod solidar din contul lui***** în beneficiul societății comerciale „RECWASTE” societate cu răspundere limitată în procedura simplificată a falimentului suma de 115026 (una sută cincisprezece mii douăzeci și șase) lei și 13 bani cu titlu de compensare a datoriilor societății comerciale „RECWASTE” societate cu răspundere limitată în procedura simplificată a falimentului și suma de 200 (două sute) lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Se încasează în mod solidar din contul lui***** în beneficiul statului taxa de stat în suma de 4000 (patru mii) lei și 75 bani.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile din data pronunțării, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Arhip Alexandru**